

19^e Blog, **Zorg verlenen; iedereen kan het of hoogwaardig en professioneel werk?**

Het lijkt voor buitenstaanders soms een open deurtje: ik zorg voor mijn kinderen, partner, ouders en anderen in mijn omgeving als zij dat nodig hebben en/of ziek zijn. **Dus ook ik kan zorg verlenen.** En dat klopt. Waarom is er dan een hele beroepsgroep ontstaan met medewerkers opgeleid van mbo-niveau 1 tot en met volwaardige masteropleidingen.

Voor het antwoord kan ik teruggaan naar de eerste lessen tijdens mijn hbo-verpleegkunde tijd. Daar werd gesproken over **het wassen van een zorgvrager als de meest gecompliceerde en hoogwaardige taak die je als verpleegkundige ooit zou kunnen uitvoeren.** Deze les heeft alle antwoorden in zich en ik zal proberen om hem op correcte wijze door te geven.

Wassen is een simpele handeling, een kind kan de was doen. Maar: tijdens het wassen moet ik ook observeren (huidconditie, voedingstoestand, zelfredzaamheid, algemene conditie en functioneren, mogelijke effecten en bijwerkingen van de behandeling en de sociaal emotionele toestand van de zorgvrager. Waarschijnlijk mis er nog een paar.) & motiveren en stimuleren. Dan moet ik op hoofdpunten rapporteren, beoordelen of er meteen een inhoudelijk deskundige nodig is en zo ja welke. Vervolgens ga ik ook mijn eigen handelen evalueren en daaruit waar nodig aanpassingen registreren voor mijn collega's.

Kijk ik naar mijn eigen werkzaamheden dan heb ik met de alledaagse zorgpraktijk weinig van doen. Ik schrijf waar nodig aanpassingen in de protocollen en werkwijzen en dan zou dat klaar moeten zijn. Toch ga ik regelmatig werken op het kantoor in de woning. Daar begin ik met koffie en thee met de zorgvragers en heb dan een ontspannen praatje. Zo ziet het er voor een buitenstaander ten minste uit. In werkelijkheid kijk ik naar veranderingen in het functioneren en mogelijkheden om het functioneren te verbeteren. Omdat ik niet dagelijks aanwezig ben heb ik een andere blik en zie ik meer de grote lijnen i.p.v. de alledaagse schommelingen. Valt mij iets op dan zal ik de registraties in duiken om verklaringen te vinden die ik dan inbreng ik het werkoverleg of de zorgvragersbespreking. Een ander voorbeeld is de wijze waarop mijn collega's een zorgvrager waker maken. Daarbij moeten zij rekening houden met: belastbaarheid, geheugenproblemen, problemen in de automatisering van handelingen, het voorbereiden van de dagindeling en nog veel belangrijker: aansluiten bij de gemoedstoestand van de zorgvrager.

Goede zorg verlenen is een uiterst gecompliceerde bezigheid. Goede zorg kan zorgen voor een verbetering in de toestand en de mogelijkheden tot functioneren. Of informele zorg gelijkwaardig is aan professionele zorg? Het zou voor iedereen **een inkoppertje** moeten zijn. Wel kunnen wij als zorgverleners ons zelf beter profileren.

